

Redegørelse om inspektion i Pensionskassen for Sygeplejersker og Lægeseekretærer

Finanstilsynet var i perioden marts-maj 2017 på inspektion i Pensionskassen for Sygeplejersker og Lægeseekretærer.

På inspektionen blev pensionskassens væsentligste områder gennemgået med fokus på forretningsmodellen og med størst vægt på de områder, der har den største risiko. Inspektionen omfattede bl.a. ledelse og organisation, investeringer, risikostyring, solvensforhold, forsikringsforretning og outsourcing.

Sammenfatning og vurdering

Pensionskassen administrerer pensionsordninger for omkring 118.200 medlemmer. Pensionskassen har outsourcet administrationen til PKA A/S, der har videreoutsourcet medlemsservice og drift af medlemsadministrationen til Forca A/S.

Pensionskassen udbyder gennemsnitsrenteprodukter med ret til bonus. Grundlagsrenterne ligger mellem 0,01 pct. og 4,25 pct. Ordningerne er omfattet af ydelsesgarantier, der er betingede af, at pensionskassen har tilstrækkelig kapital. Garantierne er for tegningsgrundlag siden 1. januar 2006 desuden betingede i forhold til biometriske risici. Pensionskassen kan dermed ændre grundlagene, hvis medlemmerne f.eks. lever længere end forudsat.

Én fælles gruppe

Pensionskassens ordninger bygger på kollektive og solidariske principper. Pensionskassen har valgt at fravige bekendtgørelse om contributionsprincippet og inddeler ikke medlemsbestanden i homogene grupper i forhold til rente, risiko og omkostninger. Alle medlemmer indgår som følge heraf i én fælles contributionsgruppe ved fordeling af årets resultater.

Finanstilsynet vurderede, at pensionskassen skal have et større fokus på overholdelsen af rimelighed. I en situation med utilstrækkelige afkast kan der opstå lån mellem medlemmer med forskellige grundlagsrenter, som ikke nødvendigvis kan betales tilbage. Pensionskassen fik derfor en risikoplysning

om, at der er risiko for omfordeling, som ikke er rimelig over for det enkelte medlem. Specielt medlemmer med høje grundlagsrenter har historisk lånt af fællesskabet gennem kollektivt bonuspotentiale, hvis medlemmet har fået en højere depottilskrivning end de depotrenter, der i udgangspunktet er tilskrevet alle. Finanstilsynet vurderede, at der er risiko for urimelig omfordeling mellem medlemmer, hvis disse lån ikke kan betales tilbage. Pensionskassen blev derfor bedt om at redegøre for, at pensionskassens praksis ikke medfører urimelig omfordeling mellem medlemmer.

En af konsekvenserne af én fælles kontributionsgruppe er, at pensionskassen investerer alle medlemmers midler ens, uanset om medlemmerne har en lav eller høj grundlagsrente. Denne praksis medfører, at medlemmer med lave grundlagsrenter stiller risikoerne til rådighed for medlemmer med høje grundlagsrenter. Dermed er der bl.a. risiko for, at disse medlemmer ikke opnår en passende risikotagning. Pensionskassen blev derfor bedt om at redegøre for, at pensionskassen investerer sine aktiver i overensstemmelse med prudent person princippet, således at alle medlemmers interesser varetages bedst muligt.

Pensionskassen optager private medlemmer uden for kollektiv overenskomst. Disse medlemmer indgår i samme risikofællesskab som pensionskassens øvrige medlemmer. Med henblik på at vurdere om pensionskassen har overholdt reglerne om god skik i forhold til den information, pensionskassen giver til de private medlemmer, og for at vurdere, om aftalegrundlaget er rimeligt, bad Finanstilsynet bestyrelsen om en redegørelse.

Pensionsydelsen

For medlemmer med lave grundlagsrenter vil en stor del af pensionsydelsen bestå af bonustilskrivninger, da pensionskassen opnår og fremadrettet forventer at opnå en højere forrentning af medlemmets midler, end hvad medlemmet er garanteret. For at tage højde for denne forskel benytter pensionskassen en intern risikostyringsmodel til at opgøre risikoen i forhold til at kunne opretholde de pensionsydelser, som pensionskassen udbetaler til medlemmerne. Modellen viser dog ikke, hvor stor en eventuel ydelsesnedsættelse vil være for de enkelte medlemmer, i det tilfælde at et bestemt risikoscenarie bliver en realitet. Pensionskassen fik derfor en risikooplysning om, at den udover risikoen for ydelsesnedsættelse tillige gennem styringsværktøjer bør have fokus på størrelsen af den eventuelle ydelsesnedsættelse, som det enkelte medlem vil kunne opleve.

Finanstilsynet bad derudover bestyrelsen om at redegøre for sine overvejelser i forhold til medlemmernes udbetalingsprofil, og hvordan medlemmerne er oplyst herom.

I de grundlag, som pensionskassen tegner pensionsordninger på, udbetaler ydelser efter og beregner prognoser efter, anvender pensionskassen levetidsforudsætninger, der ikke afhænger af kalendertid. Det betyder f.eks., at en 65-årig i dag har samme forventede levetid som en 65-årig om 10 år. Finanstilsynet vurderede, at pensionskassen vil sikre en bedre styring af medlemmernes levetidsrisici ved at anvende levetidsforudsætninger, som tager højde for både medlemmets alder og kalendertid. Finanstilsynet bad derfor bestyrelsen om at redegøre for valget af praksis, herunder de tilknyttede risici.

Ledelse og styring

I forhold til de investeringsmæssige rammer vurderede Finanstilsynet, at bestyrelsen ikke i tilstrækkelig grad har fastlagt, hvilke risici bestyrelsen ønsker i investeringsporteføljen. Finanstilsynet vurderede endvidere, at bestyrelsen har givet et bredt mandat til direktionen i forhold til, hvilke investeringer der kan indgå i porteføljen uden bestyrelsens godkendelse. Pensionskassen fik i forlængelse heraf påbud om at fastlægge, hvilke risici som pensionskassen må påtage sig og desuden fastsætte i hvilke lande og på hvilke markeder, pensionskassen må handle.

Pensionskassen fik endvidere påbud om at fastsætte relevante sammenligningsgrundlag til vurdering af opnåede investeringsafkast for samtlige aktivklasser i investeringsporteføljen og sikre, at disse afspejler investeringernes risici. Pensionskassen blev ligeledes påbudt at sikre, at der sker rapportering i forhold til de fastsatte sammenligningsgrundlag.

Finanstilsynet vurderede, at bestyrelsens stillingtagen til renterisici ikke er tilstrækkelig. Finanstilsynet gav derfor pensionskassen påbud om at indsnævre rammen for nettorentefølsomheden ved ændringer i renteniveauet samt fastsatte klare grænser for rentefølsomheden ved ændringer af rentekurvens form.

Finanstilsynet påbød pensionskassen at sikre, at en række politikker i tilstrækkelig grad afspejler stillingtagen til alle relevante forhold. Pensionskassen fik desuden påbud om at beslutte en IT-sikkerhedspolitik og en politik for værdiansættelsesprocessen.

Pensionskassen har i fællesskab med de øvrige virksomheder i PKA-samarbejdet indgået en managementaftale med PKA AIP om varetagelse af opgaver i forbindelse med investeringer i unoterede aktiver. Finanstilsynet vurderede, at opgavevaretagelsen er outsourcing. Pensionskassen fik på den baggrund påbud om at sikre, at aftaleforholdet med PKA AIP opfylder de krav, der er til outsourcingkontrakter.

Pensionskassen fik desuden påbud om at udarbejde metoder og procedurer, der er egnede til at opdage og mindske risikoen for manglende overholdelse af ikke bare ny, men også allerede eksisterende og implementeret lovgivning.

Pensionskassen lader nogle infrastrukturinvesteringer indgå under kategorien kvalificerede infrastrukturinvesteringer ved opgørelse af solvenskapitalkravet. Der er særlige krav til håndteringen af kvalificerede infrastrukturinvesteringer. Pensionskassen fik påbud om at indføje enkelte bestemmelser i politik og retningslinjer relateret til disse investeringer.

Pensionskassen fik til sidst påbud om at beregne renterisikoen for samtlige rentefølsomme aktiver ved fuld re-prisning som foreskrevet i standardformlen til opgørelse af solvenskapitalkravet.

Pensionskassen havde ultimo 2016 et solvenskapitalkrav på 4,7 mia. kr. og en solvensgrad på 4,5.